

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2891).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Dette Lovforslag er et Led i den store Lønningsreform, og det blev af Ministeriet fremsat i væsentlig Overensstemmelse med det Forslag, som Lønningskommissionen har udarbejdet. Nogle Smaaændringer blev der imidlertid indført allerede ved Ministeriets Fremsættelse af Sagen; jeg skal blot nævne en enkelt. Man udtog af Lovforslaget en Fastsættelse af Størrelsen af de Honorarer, der skulde ydes for Besørgelsen af Kirkesangertjenesten, Kirkebylærerforretninger og Organisttjeneste, og lod Bestemmelsen om disse Honorarers Størrelse overgaa til det Lovforslag, som vedrører Præstelønningerne, et Lovforslag, som ogsaa ligger paa det høje Tings Bord. Under Forhandlingerne i det høje Ting er Lovforslaget dernæst undergaaet forskellige Ændringer, som jeg imidlertid ikke skal komme nærmere ind paa, da de fleste af dem har mindre Betydning. Jeg skal blot nævne et Par. Der var under Forhandlingerne i det andet høje Ting megen Interesse for at hjælpe paa den Løn, som i Lovforslaget var fastsat for Andenlærerne. Det viste sig ikke muligt at faa Andenlærerne i enhver Henseende stillet paa samme Standpunkt som Ene- og Førstelærere, men der er dog sket en ret væsentlig Ændring i Lovforslaget, idet den Bestemmelse, som fastsatte, at Andenlærere kun kunde komme paa Første- og Enelærerløn — og endda kun paa laveste Løn — i saadanne Kommuner, hvor der ved en Skole paa Landet var over 3 Lærere, er ændret derhen, at det nu kan ske, uanset hvor mange Lærere der findes, og der er ikke sat nogen Begrænsning med Hensyn til laveste Løn for Ene- eller Førstelærere. Ifølge Ændringen kan Undervisningsministeren altsaa efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen bestemme, at Andenlærerne eller nogle af disse lønnes som Første- og Enelærere.

Endvidere er der indført den ret betydelige Ændring i det andet høje Ting, at Lærere ved Biskoler, Pøgeskoler og Vinterskoler kan opnaa Pensionsret. Det kunde de ikke efter Lovforslaget, som det

var fremsat. Det er nu bestemt, at de, naar de har undervist i Folkeskolen i 10 paa hinanden følgende Aar, kan faa Pension. Ved Pensionsberegning regnes en Vinters Undervisning for et halvt Aar. Det er fastsat af Hensyn til Vinterskolelærerne.

Fremdeles var der i det andet Ting nogen Misfornøjelse med, at det hidtil af Kommunen ydede Brændsel til Lærerne faldt bort, og der er indføjet den Ændring, at Kommunalbestyrelsen mod et ved Overenskomst med Læreren fastsat Fradrag kan yde dette Brændsel ogsaa til Lærerens eget Forbrug.

Den vigtigste Ændring i finansiel Henseende er foretaget i Lovforslagets § 12, hvor Fordelingen af Udgifterne ved disse Lønninger mellem Stat og Kommune er bestemt. Ifølge det oprindelige Lovforslag skulde Staten betale 30 pCt. af Grundlønnen. Dette er i det andet høje Ting ændret til, at Staten skal betale $\frac{1}{5}$ af Grundlønnen, altsaa kun 20 pCt. I Lovforslaget var Statens Tilskud til Konjunkturtillæget fremdeles beregnet til 80 pCt.; det er i det andet høje Ting ændret til $\frac{2}{3}$, altsaa $66\frac{2}{3}$ pCt. Derved bliver, som det var krævet af min Kollega Finansministeren, Forholdet mellem Statens og Kommunens Tilskud til disse Lærerlønninger noget forrykket. Efter den Ændring, der er foretaget i det andet høje Ting, vil der gaa omtrent 3 Mill. Kr. fra Statskassen over paa Kommunernes Budget.

Endelig er der i det andet høje Ting indsat en ny Paragraf om, at Lærere, der forflyttes, ligesom andre Tjenestemænd efter en tilsvarende Bestemmelse i Tjenestemandsløven, vil kunne faa Flyttegodtgørelse, dog ikke mere end een Gang i Løbet af 10 Aar.

Om disse Punkter var der ikke stærk Strid under Udvalgsbehandlingen i det andet høje Ting. Derimod stod der i Salen en ret stærk Kamp angaaende Spørgsmaalet om paa denne Lov at indføre Bestemmelser om Tilskud saavel til Københavns Kommune som i de private Børneskoler i By og paa Land. Striden endte med, at der efter Forhandling mellem alle Partier blev truffet en Overenskomst. Jeg kan om denne Sag sige omtrent det samme, som min Kollega Finansministeren udtalte, da han talte om en Overenskomst i Anledning af Skattelovene, at jeg maa gaa ud fra, at denne Overenskomst, saaledes som den fremtraadte og blev omtalt af Ordførerne i det andet høje Ting, hvor den blev læst op, er en Overenskomst mellem de for-